Vision

၁။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျေးရွာပေါင်း (၆၀,၀၀၀)ကျော် ရှိပြီး လူဦးရေ၏ ၇၀ ရာခိုင်နူန်းခန့်မှာ ကျေးလက်ဒေသ များတွင် နေထိုင်ကြပါသည်။ အဆိုပါကျေးလက်ဒေသနေ ပြည်သူများမှာ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ရေရရှိရေး၊ လျှပ်စစ်မီးရရှိရေး၊ နည်းပညာနှင့် ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီများ ရရှိရေးတို့မှာ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်သော မိမိတို့နိုင်ငံ အနေဖြင့် လိုအပ်ချက်များစွာ ရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ အသိပညာ၊ အတတ်ပညာနှင့် နည်းပညာ၊ ငွေကြေးအရင်းအနှီးချို့တဲ့မှုကြောင့်၊ ကျေးလက်ဒေသနေ ပြည်သူများမှာ စားဝတ်နေရေးအခက်အခဲများ တွေ့ကြုံ နေရခြင်း၊ အဆင့်မြင့်ပညာများ တတ်မြောက်ရန် ခက်ခဲ နေခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ၃။ နိုင်ငံတော်အစိုးရများ အဆက်ဆက်သည်လည်း ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် နည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး ယခုအခါတွင် သမဝါယမ နှင့်ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုးရေးဝန်ကြီးဌာနကို တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခြင်း၊

စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေး ထွက်ကုန်များ မြှင့်တင်ပြီး ကျေးလက်နေပြည်သူ များ လူမှုဘဝမြှင့်တက်အောင် ကြိုးပမ်းခြင်းနှင့် Cash For Work ကဲ့သို့သော အစီ အစဉ်များ နိုင်ငံတကာနှင့် ပြည်တွင်း/ပြည်ပအဖွဲ့အစည်း များ၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများဖြင့် နည်းလမ်းပေါင်းစုံ ကြိုးပမ်း အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိ ပါသည်။

၄။ ယနေ့အချိန်တွင် ခေတ်ပညာများတတ်မြောက် ထားသူများ၊ အဖွဲ့ အစည်းနှင့် ဌာနဆိုင်ရာများတွင် ထိုက်သင့်သော ရာထူးရာခံရှိသူများ၊ ဂုဏ်သတင်း အသီးသီးဖြင့် ထင်ပေါ် ကျော်ကြားသူ အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင်များ၊ စီးပွားဥစ္စာငွေကြေး အထိုက် အလျောက်တတ်နိုင်သူ လုပ်ငန်းရှင်များသည်လည်း မိမိတို့ဒေသရပ်ရွာများ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို စွမ်းနိုင် သမျှ ဆောင်ရွက်ပေးနေသည်များလည်း ရှိကြပါသည်။ ၅။ အထူးအားဖြင့် တပ်မတော်အရာရှိကြီးများ၊ ဌာန ဆိုင်ရာ အရာရှိကြီးများမှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒေသ အသီးသီးတွင် တာဝန်အားဖြင့် ရောက်ရှိထမ်းဆောင်ခဲ့ ရခြင်း၊ သင်တန်းအမျိုးမျိုး တက်ရောက်ခြင်းဖြင့် အဖွဲ့ အစည်းအသီးသီး၊ ဌာနဆိုင်ရာအသီးသီး၊ လူပုဂ္ဂိုလ် အသီးသီး၊ ဒေသအသီးသီးတို့နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သိမြင်ခြင်း စသည်တို့ ရရှိတွေ့ကြုံထားသူများ၊ အတွေ့အကြုံ ဗဟု သုတ၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး နယ်ပယ်ကျယ်ပြန့်ကြ သူများ ဖြစ်ပါသည်။

၆။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်သော ထိုင်းနိုင်ငံသည် ယခုကဲ့သို့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးလမ်းကြောင်း ပေါ်သို့ မရောက်ရှိသေးမီကာလများအတွင်း ကွယ်လွန် သွားပြီးဖြစ်သော ထိုင်းနိုင်ငံဘုရင် ဘူမိဘောအဒူယာဒက် မှ ထိုင်းနိုင်ငံရှိ ကျေးလက်ဒေသအသီးသီးသို့ သွားရောက်ပြီး ကျေးရွာတစ်ခုချင်းအလိုက် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အစီအမံ များချမှတ်ပေးခြင်း၊ လိုအပ်သည့်နည်းပညာ၊ ငွေကြေးနှင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ရေရရှိရေး၊ လျှပ်စစ်မီးရရှိရေး တို့အား ထိုင်းတပ်မတော်ဖွံ့ဖြိုးတပ်၏ ပူးပေါင်းကြိုးပမ်း အားထုတ်မှုတို့ ပြုလုပ်ခဲ့သဖြင့် ထိုင်းကျေးလက်နေ

ပြည်သူများ၏ လူမှုစီးပွားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာပြီး၊ တစ် နိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာအနေဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင် အကြီးအကဲများ၏ တိုင်းပြည်တည်ဆောက်ရေး ကြိုးပမ်း အားထုတ်မှုများအား ထိုက်သင့်သည့် အတွေ့အကြုံ၊ နည်းပညာ၊ ဗဟုသုတ၊ ငွေကြေးအရင်းအနှီးရှိသူများ၏ စုစည်းမှုအား၊ အကြံဉာဏ်နှင့် အတွေ့အကြုံ၊ အရင်း အနီးများ မျှဝေပေးခြင်းအားတို့ဖြင့် စုပေါင်းကြံစည် ကြိုးပမ်းပါက ခရီးတိုတိုဖြင့် ရည်မှန်းချက်ပေါက်မြောက် အောင်မြင်နိုင်မည်ဟု အပြည့်အဝ ယုံကြည်ပါသည်။